

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

M Ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Idē. In constantis etatis et senectutis maturitas.
Maturus. a. maturū facio: periclio. Quint. Nam ipse eos nō dū opinabar satis maturauisse quib' cōponēdis vt scis paulo plusq' biennū impēdi. Sed hic per translationē: p̄rie. Lic. in Cato. Primo est pacerba gustatu: deinde maturata dulcescit. Interdū daturare est accelerare ita vt adhibeatur indultrie celeritas: et diligentie tarditas ex q̄b' duobus p̄trariis fit maturitas: vt neq' aliqd' citius neq' serius fiat. Hoc verbū **Diu' August' duob' grece** vocabulis expr̄mere solebat **πρεσβει βουλεωσι**: q' significat accelera tarde. **En' A'rgl.** Quasi cōtraria sepauit mauerare et propereare cū ait: Frigidus agricolā si quādo detinet imber. **Vltra** forent q' mor' celo properāda sereno maturare datur. **En' Datur** fit qd' tempore fit. **Idē Daturare** fugā: qd' est quasi cū maturitate. i. cū tranquillitate et lenitudine discedite. **Quo modo dicim' Datura** iracundiā. i. mitiga. **Sal. vii. de simplici** posuisse p̄ properare cū ait **Antonius Catilina** cū exercitu. p̄sequi maturet. **Sic L. vii. li. p.** **Inde comitior' causa Romā.** p̄fecturus maturauit.
Maturefco is. a matureo esse puenit. **Daturefco** autē ē maturū fieri. **Pli. lib. xj. cū mella** ceperint maturefco abigūt fucos. **Col. li. iiii. Mā** et q' maturefco incipiūt tēpestiue legunt: et q' nō dū maturitate ceperunt vix sine dispendio differunt. **Hiero. in Joel.** **Whitite** falces q' maturuit mellis. i. matura facta ē **Hinc** sicut cōposita **Ematurefco** et **Permaturefco** q' p̄fectionē acc' indicat. **Hel. li. i.** **Whs** postea segetū illarū filiū adolefcentē vocat. **Et** vides ne inquit hec maturuisse et manus iā postulare. **Col. lib. ij. S.** hoc idē semē **Silicie Syrię** regiōib' ipse vidi mēse **Iunio** **Iulio** fieri et per autūm cū pmaturuit colligi.
Maturefco dicitur homo cū nō dū grauis est: sed iam incipit esse grauis. **Et apostema** maturefco dicitur cum nō discutit: sed p̄ducitur ad maturitatem: vt vel frangi p̄ se: vel ferramēto aperiri possit.
Matura p̄. pro. a nostris **Buroza: Leucothea** a grecis dicit: hoc est alba dea marina: dicta q' matutino tēpori p̄st. **Hec** fuit filia **Ladmi** noie **Ino. Arbama** q' vroz. **Hinc Daturinus** a. um. **Unde** matutini tēps qd' mane fit. **Et tunc Datura** aurozā significat.
Mauoz: qui et **Wars** q' magna vercat. **Unde Daurioz** a. um.
Mauritania: **Africę** regio extrema versus **Saditanū** fretū et occidentale oceanū. **In** ea **Antheus** gigas regnasse dicitur ab **Hercule** vice. **Est** autē duplex **Lesariensis** a **Lesarea** et **Tingitana** a ciuitate **Tingi.** **Di**ctas est **Mauritania** a **μαυρο** qd' est nigrū vel q' nigros habeat colonos: sicut simias orationes struptiones et elephantes. **Eius** incole **Hauri** dicuntur. **Haur'** est nōmē gentile ē vt **Ball'** qui ē gallia originis dicitur. **Hauritan'** vō possessiū vt **Gallicus.** **Di**cimus ergo virū maurū et bellū mauritanū.
Mausolus p̄. pro. dicitur trisyllaba: nōmē p̄uū **Larię** regis: a quo **Hausoli** dicitur est: sicut in **Lice. Pli. et Hel. lectū** est. **Har. lib. x.** **Reperit** marmora parua quidē sed nō cessura viator: **Hausoli** facis pyramidūq' lege: et **Hausoleiter** rasyllabū nō mausoleū. **Dorp.** **Hec** mausolei diues fortuna sepulchri. **Hoc** sepulchri **Arb** emissa **Hausoli** vroz: edificauit ita egregiū operib' vt inter septē orbis miracula nūeretur. **Attollit** in altitudine. **xv. cubit'**: cingit colūmis **xxvj.** **Ab** hoc sepulchro oīa p̄ciosa sepulchra ex noie eius **Hausolea** dicitur. **En' Sue.** sepulchri **Lesari** appellauit **Hausoleū** qd' extruxit **August'.** **Suidas** autē **μαυρωλοσ αρχωρ καρω φησιδε αυ** του θεο πο μπος διηλεωσσ απεχισθαι πραυ μαλοσ χρηματων ενεκα. **Id** **auritia** si tunc vniuersi p̄ncipis q̄s dōm̄ina postri seculi.

Maxilla nō est dimi. a mala vt putauit **Puff.** sed mala a maxilla fit per detractionē medie litterę vel potius syllabe: sicut docet **Lice. lib. de oza. ad Burtum.** **Est** autē **Maxilla** in q' fit sūt dōtes huius etiā de gre ex tertiore q̄nq' dicit q' barbā emittit. **Perf.** **Tu** cū maxilla balanati gaulape peccas inguinib' cur detonatus tibi gurgulio exat. **Hinc** maxillaris et hoc maxillare: vt **Dens** maxillaris q' est molaris. **Pli. li. xxxij.** **Maxillaresq'** ita sanari dentes sic p̄cipue purant.
Maximus: sup̄latiū a maxime: a quo fit aduerbiū maxime: qd' q̄nq' etiā p̄cipue q̄nq' sepissime significat. **En' Lentulo.** **Ad** etiā id qd' mihi maxime libet **Maxia** vestalis ea dicebat q' dignitate reliq's antebat quales nūc vulgo abbatillas appellam'. **Maximus** p̄citer q' rerū q' ad sacra et religionē p̄tinent curā habebat: vnde dicitur erat contumacię p̄uatoz magiltra: tūq'. **Maxim' Curio.** cui' auctoritate curię oēs curionesq' regebant. **Maximi** annales q' eos p̄citer maxim' cōsecraret. **Maxima** hostia ouilis p̄citer nō ab amplitudine corpis sed ab antimo placidiorē. **Maxima** mulcta erat triū miliū assium et viginti.
Maximates dicuntur primarij ciuitat' qui et summates et primates et optimates vocant.
Maxonomū p̄. cor. greca dicitio q' lanq' significat ad ferenda oblonia in mēsa. **Gal. li. iij. de re rus.** **Alios** videret turdos imagonimo postos coctos alios volitare circa fenestras captos: grece **μαζορομορ λευστοι.**

Ante E

Meatus us. **Vide** in dictione **Deo** as.
Meapte. i. mea. p̄ria. **Ter.** in **Deau.** **Ita** me dī amē vt ego nūc non tam meapte causa letor q' illius quā ego scio esse bonior quouis dignū.
Mecastor: iulurandū: q' si ita me castor adiuret.
Mechanicus p̄. cor. faber opifex eoz operū q' ingenio sicut manib' sūt. **απο της μηχανης** qd' inuentionē significat. **Et** mechanicus ars fabulilis. **En' artes** diuidunt in liberales et mechanicas.
Mecenas cū ē. diph. p̄p̄uū nōmē thulci equitis clarissimi: et apud **Augustū** potentissimi ad quē. **A'rgl.** et **Boza.** opera scriperunt.
Mecū. i. cū me vbi p̄posito euphonie causa postponit **Hecū** viuit. i. familiaris meus est. **Interdū** mecum significat infra me. **Ter.** ia becy. **Hanc** p̄pterea terogo vt hęc p̄feram sed vt tacita mecū gaudeā. **Sic** secū/tecū/nobiscū/et vobiscū.
Mediscuticus nōmē ē magiltra' magni ap̄d cāpanos.
Medea nomen colchozum reginę crudelitate insignis **Hec** regis filię et **Iasonis** vxoris **Boza.** **Hec** pueros corā populo **Hecede** tradidit.
Media regio in **Asia** a **Hedo** medeę et aęgei atheniensium regis filio sic notata: vt **Soli.** referra q' medi p̄p̄t dicitur sūt. **Hos** tñ **Joseph'** scribit a medeo **La**phet filio dictos fuisse. **Hęc** regio vt **Ptol.** inq̄t a p̄p̄tione byrcano mari imina: ab occasu maioris armenię et alyrie a meridie p̄fide ab oriente byrcania ac parthia q' mōtib' excludit. **Hinc** q' mediā in duas p̄tes diuidit q̄rū alterā maiorē vocauerit alterā antroptiā. **Id** **media** sūt motes **Alpis** maioris armeniana ciuitat'. **In** media sūt motes **Alpis** maioris armeniana ciuitat'. **In** media sūt motes **Alpis** maioris armeniana ciuitat'.
Medusa fuit filia **Pboci** et **Lebo** cō. (nig' p̄termini) iuge q' vna cum duabus sorozib' **Euriale** et **Strenone** **Bozades** insulas i oceano epiropico tenuisse ferūt vñ et **Bozgonides** appellat'. **En'** capilli i angues a minerva imutati sūt: et illa aspiciēbat il lapides p̄tēbatur. quā **Perse'** pemit ex cui' eruoze natus est **Pegasus:** nō autē **Suidas** **μελοσσα η και γοργωνη** ηλθεν σατηροσση ο λαροσ και πηκουσος. **Διδοχθεσ πασσασ** ησσ μυστικασ φαυ

Medicum velum quod in proza ponitur.
 Medicina medicamen medicamentū et medela: idem significat. s. id quo quis curatur: mirū autē est quod scribit **Leophilus de pulsibus et vniū** οσι οτι/ ποκροσισ θειοσ ι ηροσ ουκεσ χειρωσπυ περι τορισ φυμαω αλλα τα λευρα και μεσ ποω χει ρισυνηφε. **Sumif** tñ qñq̄ medica mentū pro veneno: sicut venenū pro medicamento: quoniam greci vtrūq̄ pharmacon vocant. **Caius iure consul.** Qui venenū dicit: adicere debet bonum vel malū: nā et medicamenta venena sunt: quia eo noie omne cōrinetur quod addibitū naturā eius cui adbi bitū est mutat. Cū id quod nos venenū appellamus: greci pharmacon dicunt: et apud illos q̄q̄ tā medica/ menta q̄ que nocent hoc noie continentur. **Galenus autē medicā ampliat:** qui quanta scripserit si me/ morare est incredibile: sed inter alia mirāda supra. rxi. lib. os περι τωυ αρτο μικου: quozū magnā partē habet illustris **Antonius Ticecomes** mularū amātiſſimus. **Galenus autē** quo tpe fuerit ita scribit lib. i. magne anotomie. αρτο μικασ ευ χει ρισυ ισ ευρα φα μερικαι προσ θευ ηρικα το προ τορ εισ ρω μνηρικη θου αρχειρηρυ μερου τοου και ρυνη μιν αρχου τοσ αρσενου ρου: et mul ta alia que scribit de seipso: idem **Galenus:** nō autē **Galienus.**

Medicinale adiectiuū qd ad medicā p̄tinet: vt herba medicinalis. **Medicinalis** dō digitus dicitur est mi nimo propinquus: vt inquit **Macro.** Quoniam neruus quidā de corde natus pergit vsq̄ ad digitū manus si nistrę. Ob quā causam nouus nup̄ huic digito ran/ q̄ cordis vicario sup̄ sponse imponit annulū.

Medicabile cui adhiberi medicina potest. **Quid.** **Dei** mibi q̄ nullis amor est medicabilis herbis.

Medibile idem quod medicabile. **Festus.** **Vedibile:** medicabile.

Medicamentarius qui medef. **Pl. lib. xij.** Sectiuū duo genera: hoc herbaciū folio inclūris eius euidentibus quo vtunt medicamentarij. **Medicamentarius s. un.** qd ad medicamentū p̄tinet. **Idē lib. xvij.** **Herbaria** et medicamentaria. s. artē.

Meditriua pe. pro. medicamentozū dea cui? sacra etiā meditrinalia dicebant: de quib? paulo supra.

Medipontus instrumentū funariū apud Catonē.

Medulla: dicta est q̄ in ossib? media sit. **Hinc** ē medul lo as. quod est medullā extraho. **Plini.** de lymonio. **Ite** graecolentia alarū emēdat: radicio emedullare yncia in vini salerni heminis trib? decocta. **Per trā** slationē significat declaro. **Plau.** **Narra** tā rē nobis omnē atq̄ emedulla.

Medullitus penultima pro. aduerbiū est et significat ex intimo vel intime. **Gar.** **Medullitus** aquiloniam seruat frigidinem.

Meduacus venerozū fluius qui nunc vulgo Brenta dicit. **Nam** ostia padi. **Plini.** scribens hec ait. **Pro** p̄mū portum facit **Bondulum** sicut **Edronem** me duaci duo et fossa clodia. **Stra.** scribit meduaci vo/ cari et portum et fluiū. **Idē** supra venetos carnozū et meduacozum fuisse gentē tradit. **Cide** plinium in initio primi voluminis.

Meditor penultima corepta qñ medio animo verso hoc est cogito. **Diero.** **Ex** hoc loco intelligimus non solum **Herodem** sed sacerdotes et scribas eodem tempore necem domini fuisse meditatores. **Interdum** meditari est cogitando inuenire. **Lerē.** in **And.** **Ve** nit meditatus alicunde ex solo loco. **Interdum** exer cere. **Sirgilius.** **Agrestem** tenui meditabor: barun/ dine musam. **Inde** meditationes romanozū dicte sunt confictus sine sanguine: et omnes artes aucto/ re **Vegetio** in meditatione cōsistunt. **Interdū** **Len**

dere. **Sirs.** **Mec** lupus insidias pecori: nec retia cer/ uis **Ulla** dolū meditant: amat bonus oia daphnis. **Dicitur** et meditor: quasi melitor. **Nam** greci μελε/ τω meditor dicunt. **Len** pro **D.** inuicē sibi cedāte vt sella pro sedda. **Sirs.** **Siluestre** tenui musam me/ ditoris auena: quod est quasi melitatis: quasi dulce canis. **Reperitur** etiam hoc verbum in passiuā signi/ ficatione. **Leren.** in **Hbor.** **Veditata** sunt mibi om/ nia mea incommoda. **Hierony.** in ps. **Anni** tui sicut aranea meditantur. **Huius** composita sunt **De/** meditor. **Inde** immeditatus participium sine verbo non meditatus. **Lice.** lib. ij. offi. **Id** le in foro optime iam immeditatuū facere quod etiā tum poterat domi/ cum laude meditari.

Meditatorius a. un. quod meditari solet. **Dier.** **Qua/** le illud ieiuniū ē aut qualis illa reſectio post ieiuniū cū priadianis epulis distenditur: et guttur nostrum meditatoziū sic latinarū.

Mega grece latine magnū. **Qu** **Megaron dom? āpia** **Megalophyon:** magna sapiens: magnanimus.

Megalopsychus: magnanimus. **Megalopsychia** ma/ gnanimitas.

Megalopropia magnidecentia: vel munificentia que inter magnos viros verbiar: magnis in rebus: ab/ indocet magnificētia q̄ species est fortitudinis. **De/** galopropes qui magna p dignitate munerat.

Megaleſia: dies qui dicatus erat magne matri deozū ceremonijs dicitur. **Ludi** quozq̄ qui celebrantur ante replū i ipō magne matri deū p̄spectu etiā **Megale/** ſia dicebant et ludi megalentes. **Lui.** **D.** **Iunius** **Brutus** edem magne matris deū in palatio dedica/ uir et ludos ob eā dedicationē factos megalēſia ap/ pellauit μεγα εν magnū dicit.

Megistane: dicunt proceres primatesq̄. **Nā** μεγισ/ τος latine dicitur maximus. **Loz.** **Lacius.** **Simul** cōsilio terrore adducere et megistanas armenios qui primi a nobis defecerant pepulit sedibus.

Megara penultima corepta oppidū est **Attice.** **Cuius** meminit **Sirs.** **Pantagā** megarozūq̄ sinus: raptum facent. **Est** et nomen mulieris **Leontis** filie et **Her/** culis vxoris. **Quo** etiam nomine dicitur est mons in Sicilia vbi apes multę: **Lice** et **Megara** oum. **Le/** gatur.

Megaritis idis. regio in achaia: a qua **Bulbi** megarit/ quos celebrat **Ca.** **Lolu.** **Iam** megaris veniant ge/ nitalia femina bulbi.

Megera cū diph. in pe. furia infernalis. **Nam** megero/ odi siue inuido latine denotat. **Clau.** **Improba** mox surgit tristi de sede megera.

Megabigi: siue megalobygi: dicebatur **Ephesse** **Diang** sacerdotes quos **Eunuchos** esse oportebat. **Ande** et pro imbellibus ac mollibus poni cōsueuerūt qua/ les sunt spadones. **Quintili.** lib. v. **Artifices** daris/ simi cum corpora que speciosissime pingēdo fingē/ do ve effingere cuperent: nunq̄ tamen in hunc cecide runt errorem vt **Bagoum** aut **Megabigum** aliquē in exemplum operis assumentes sibi: sed **Dor** p̄p̄bo/ rum illum apertum vel militię vel palestre aliozū quo/ q̄ iuuenum bellicozum et athletarum corpora deco/ rare existimarint.

Meber celsus iurandū significat p herculē. **Lice.** in ora/ magis pbat: mebercule q̄ me hercules.

Meio is. tertie cōiugationis: in quo i ponit loco cōso/ nantis: significat vinā emitto. **Iuue.** **Lui?** ad effigē non tñ meiere fas est.

Mel a greco fit μελι. **Sunt** qui dicant mel esse cęli su/ dozem. **Alij** siderum saluā. **Alij** purgantis se acris succum. **Constat** sane ex aere decidere siderum mari/ me ex ortu sub lucanis rēp̄ozū: itaq̄ cū p̄ma auroza folia arborū melle rosida inueniunt. **Vel** vernum

dicat anthinū: mel estius vocat borei. **Mel** qd per se sicut tacet. **Mel** syluestre ericē ad Erica frutice quā z Silarū nominat. Folia bz Tamarici similia. **Araton** mel purū atqz integrū qd neqz acere ce/pit: nec vllū passum est viciū.

Melculū diminiutiū: quo vrimur blandiēdo. **Plaut.** Deū corculū: meū melculū.

Mellarius: qui mellis opus exercet. **Var.** Ad extrema qua mellaris fauum eximere possunt opercula impo/nunt alueis.

Mellarius a. um. quod ad mel pertinet. **Plin.** Casa mellaria aut fauos aqua lauari precipiunt. **Hec** etiā **Apiaria** dicuntur.

Melliturgus: idem qd mellarius: qui mellaria exercet. **Sic** em̄ interpretat. **Var.** lib. iij. de re rust.

Mellificū: mellis factio. **Var.** Sed vt hoc aprissimū ad sanitatē apū sic ad mellificū thymū. **Idē.** Quod ad mellificū bonū vebem̄ter p̄dit.

Mellatio: mellis vindemia cum mel extimit. **Pl.** **Hec** ergo mellatio sine vindemię et vergiliārū. **Idē** **Belti** ua mellatione decimā partē apib⁹ relinqui placet.

Mellatium: mustum quam sappam appellamus: vt inquit **Montius.**

Melleus a. um. qd ex melle ē: vt melles sapor. **Aliqñ** sumit pro dulci: vt vor mellea.

Mellitrus a. um. penul. pro. qd est melle conditū. **Var.** Et faui mellitri intus ponendi a faucib⁹ longe.

Mellitruus a. um. ex quo sicut mel: vel fluere videt: hoc est dulce iucundū: vt mellitrua oratio.

Mellitroquus pe. cor. qui dulceloquif. **Lice.** Ex cuius ore melle dulciōz fluebat oratio.

Melligo. pe. pro. succus e lachrymis arborū siue florū quem apes deuorant: postea ad alueos regressē euo munt operaqz cōponūt. **Plin.** **Primum** itaqz fauos constructū: cerā figunt: deinde obolem: postea mella **Cerā** ex floribus: melliginē e lachrymis arborū que glutinū pariunt salicis vlni harundinis succo gāmi resina. **Donit** et pro quocūqz succo flozescētis fructus ad huc atqz immaturū.

Mellonia mellis dea a romanis putabāt.

Mellificor: mel factio: a q mellificatio. **Col.** lib. 2. **Et** ad opere mellifico euocatē apes fetibus expleant.

Mellium: collare canū: hoc est cingulum circū collum ex corio firmo: mellum vero coroncum malū a veteribus dicitur.

Melisa: arbor que fructū suauissimū producit.

Melilanne mel: a quo per cōpositionē descendunt

Melimela vtrobiz per simplex. dicuntur poma mustea siue dulcia quasi mel: z poma. **Nam** μελι mel: et μηλόy malū: q mellis saporem habeant: seu a celeritate nascendi denotata sunt. **Var.** **Quę** antea mustea vocabant: nūc melimela appellant. **Eadem** vulgo nana vocant a paruitate arborū in quib⁹ pro ducunt. **Pl.** lib. iiii. **Quę** nūc melimela dicuntur a sapore melleo orbiculata ex figura orbis. **Var.** **In** fanti melimela dato satuasqz marifcas: **Naz** mibi q nouit pungere cbia sapit.

Melomeli: vt **Col.** lib. vltimo inquit: **Vocatur** cum mala maturissima integra sine macula in lagena in melle submergunt.

Meliteres pe. prod. genus potionis dulcis ex melle et musto distans a musto. **Sic** em̄ ex melle z musto hoc est ex congio mellis: et quinqz congijs austeri musti: et cyatho salis feruefactis. **Quo** noie etiā dicitur est lapis qui succū remittit dulcē mellitūqz rufus z cere mitius eruptionib⁹ pituitę maculis corporē medet.

Melicraton penult. correpta mustum vinū coctū cum melle μελι enim mel κρατοy potens quasi potēs vinum dicitur.

Melicaeris idis. et melicaeria cū diph. a cera et melle nomē accepit: tuberculū mellis crassitudine in cubicis z genibus inter dū alijs quoz partibus z in ore ipso et in capite quod ita notatur quia dumoz in eo mellis similis includit: nec p̄sum renitur: vt id quod **Sanglioni** siue **Hanglioni** appellant in eadē parte s̄z mole cedens. **Pl.** **Melilotus** deferuefactus in vino dulci peculiariter cōtra melicridas efficac: hoc etiā noie **Fauus** est appellatus.

Melilotos. penul. pro. **Hec** em̄ μελιλωτοz quasi dulcis z mellea lotos. **Est** autē **Lotos** verba in egypto siue arbor: de q supra. **Quid.** **Paro** thyma: paro rozes: paro meliloton amant.

Melitonas pe. pro. vbi apes nutriunt. **Var.** **Melito** nas ita facere oportet: qd alij melitrophia appellant. **Eadem** quidā mellaria.

Melitiones: qui z mellari z melliturgi opus mellis ex ercentes.

Melissus proprium nomen regis **Cretensis** antiquissimū qui primus dijs sacrificauit. **Cuius** filię **Helissis** et **Almathea** fuerunt.

Melissa filia melissis: que cum **Almathea** fofoze **Iouem** lacte caprino ac melle nutriuit. **Col.** lib. 1. **Hec** sane rustico dignā ē sciscitari fuit ne mulier pulcherrima specie melissa quā **Iupiter** in apem cōuertit. **Melissus** lib. ij. de pprietatibus animalū. **Ἰσὺ βασιλεα** αὐτοy αἰ μελισσα πρῶτοy οὐρα καὶ ἡ ἀρροy καὶ ο μούσι καὶ ἀκέρῃσιν οὐρα αὐτασ ἀποy λειπη μελαθε οὐσίε καὶ διωκουσι φυλαα Ἰσὺ ἀρχησ οὐρα.

Melicerta: **Iunonis** z **Arhamat** **Thebarū** regis filia qui se in pelagus misit: et miseratōe deoz in **Portū** tūā cōuersus est qui **Dalemon** etiā dicit pro deoz a gentibus habitus est.

Melite es. siue melita e. pe. cor. in insula inter **Italia** **Eph** rumqz posita. **Et** vt scribit **Str.** an pachynum sita. **Unde** melitei canes paruuli olim in delicijs feminā rū. **De** hac **Quid.** **Fal.** **Ferrilis** est melite. **Est** z vrbis hoc noie **carthaginēsi** colonia. **Diod.** refert in melita insula p̄ciosas tenuitate ac mollitie telā fieri. **Li.** in verrinis acti. iij. **veltem** z **teptrinū** melite se nominauit. **Ἰgit** a melite fit meliteus a. um. et melitenfes: vt canes melitei z melitenfes.

Melo: nomē fluij qui z **Milus** z **Beon** appellatus est.

Melos ge. neu. et tū indeclinabilē: dicitur canus suauitate vel dulcis modulatio. **Perf.** **Cātare** credas pegaleū melos. **Hinc** multa deriuant: de quib⁹ mox **Delos** ge. fem. insula est **Crete** adiacens necnon z vrbis in eadē insula. **Str.** **Delos** insula inter **Creta** **Pelop** ponnesumqz intervallo equali sita: a peloponneso p̄ innotuū scyllēa: a **Creta** **Dicitinē** habens.

Melodia cū accentu in pe. dulcis cantus siue melles.

Melodes accipit pro mellico dulcia carmina cantāte.

Sidonius. **Diculus** melodes insonare pulsibus.

Aug. lib. meditationū melodā orationē dixit p̄ harmoniacis cōcentibus.

Melicus penulti. cor. a melos idē quod musicus. **Unde** poete lyrici: melici dicti sunt. **Bulfo.** **Tu** melicos lyricosqz modos. **Lenforinus** de natali die poetici cognominat melicam: cum poetica veluti legitima musica licentioz magisqz modulata inualuerit. **Unde** omnes poetas generali epitheto mellicos appellare possumus.

Melinus color in florib⁹ luteū significat. **Nam** a melo insula melinū pro candido accipit qd est pigmentū candidū quod ibi fiebat lau dutilimū. **Plaut.** in mul. **Hec** cerusam neqz melinū oportet attingere. **Quid** tamen melinū colozem volunt esse mediū inter albū z fuscū qui dicit **Silius.**

Melitus penul. pro. nomē fuit accusatoris **Socratis**

Melence oppidum in Arcadia a melenco Lycaonis
 stio inter Derea & megalopolim
 Melan latine nigra: quo in compositione vitmur: melon
 vero ouis dicitur.
 Melancholia ta accentu in pe. latine dicitur nigra cholera
 ra: hoc est atra bilis que sepe in furorem agit hoies
 Grece μελαγχολία. Hinc melancholicus qui
 nigra bilem habet.
 Melampodion: gen^o nigri bellebori a melapode qda
 qui eo vti in diuinationib⁹ solebat: vel a pastore eius/
 de nois qui primus hanc herbam inuentis dicit dum
 capras eo purgari animaduertit.
 Melampyllon herba vrbana et topiaria crepidines
 marginam veltiens.
 Melampyllis insula in Samothracia: & Samos ipsa
 dicta est melampyllos.
 Melanthion: nigella herba: melanthius nome viri qui
 cu⁹ Bozgie inimic⁹ esset dixit. Hic nobis de concordia
 scipit qui tres in vna domo concordare no⁹ potuit.
 Melancoryppus avis q⁹ et ficedula. Sed ficedula de
 tantu in autumno ab eadendis ficiis. Aliis teporibus
 melancoryppus q⁹ κορυφην μελαρ. hoc e⁹ vertice
 nigra habeat: latine Atricapilla dicere possumus:
 mutat est forma & color.
 Melapus e⁹ in tertio europa⁹ sinu. Et e⁹ nome viri apu.
 Meleager & meleagr⁹: sunt onci aetholie regis filii.
 Melisphyllon: herba de qua Cirs⁹ lib. iiii. Sed. Tri
 ta melisphylla et cerinthe ignobile gramen. Quida
 Apiastru dicunt.
 Melas e⁹ fluius mysgonijs. Alius Sicilijs. Alius Cilli
 cie. Alius Thracie. Alius Boetie. Hic mons felicitas
 arabie melas dicitur.
 Meles is. & etis. fluius ppe Smyruam.
 Melis seu melius animal qui & Zapus sine taro: q⁹ sit
 mellis audissimu & alucaribus semp infestus: in ca
 uernis viuis asperu mordax: magnitudine vulpis
 color felis: ex cuius pelle pbaretas & canum colla
 ria obtegunt. Car. Me vulnerent canes a bestijs im
 ponunt collaria que vocant melium. i. cinguli circa
 collum et cono firmo cu⁹ clauis capitatis. Pl. Hac
 esse melib⁹ in metu solertia vt sufflata cute distincte
 iccus hominu & molius canu arceant.
 Meleagrides galline affricae. Pl. lib. i. Simili modo
 pugnat meleagrides in boetia africe: hoc e⁹ gallinaz
 genus gibberu varijs cospersum plumis. Alij autē
 meleagrides a humiditas separant.
 Melegina insula in mari Adriatico adiacet dalmatie.
 vt Drol. lib. ii. refert.
 Melibocus cu⁹ dipthongo e⁹ nomen pastoris dicitur q⁹
 boum curam habeat.
 Melibga: litoralis vrbis magnese: vel fm alijs Thef
 salij patria Dbiocete Peantibis filia: qua melibe
 us a. um. Est etia hoc noie Cicus in mari Laconico.
 Melota e⁹ et melote es. pe. pro. dici potest pellis ouina
 ois est ouis dicit: vt est apud apostolu. Circuieru
 in melotis & pellibus capris.
 Melioreco: melior. fo. Colu. lib. ii. Mapus deueram
 amat et sicca tenuiq⁹ ppiorum terrā atq⁹ glareosis
 sabulosisq⁹ aruis meliorecit.
 Meloessa insula ex syrenis vna non tam a pomoru q⁹
 pecoris abundantia dicta.
 Melpomene penul. cor. vna ex musis.
 Membum proprie dicitur caro artus regens. Unde
 mebrana superior membi pars: hoc est pellis ipsa q⁹
 pis & pro singulis corpor⁹ partib⁹ ponat: vt manus
 pes auris membra dicit: membra si absolute ponit
 pro virili membro. Sumitur etia p parte cu⁹ ad inani
 mata trasser. An que greci cola latini mebra dicit.
 Quomodo autē differat membra ab artu vide in di
 sitione Artus. Membra sunt adiectiua Dimēbris

Trimēbris Quadrimēbris: hoc est duaru/ trium/
 quattuor partium.
 Membratim aduerbiū significat per membra singula.
 Membraneus a. um. qd⁹ et mēbris est. Alpiā. de lega.
 Quod si in codicibus sint mēbraneis vel chartaceis
 vel etiā eboreis.
 Membrana e⁹ pellis superior: que et pergama char
 ta dicta q⁹ tracta sit de membris animalū: in quoru
 tergibus priuū ab vno latere scribi ceptū: deinde
 ab vtrosq⁹ derasit pilis. Earū vsus pergami regnav
 te Eumene inchoauit: postea pergama vocata vbi
 pergami rex Atalus Romanis multitudine
 membranaru vt penuria charte pellibus pensaretur
 Unde pergamenaru nomen ad hanc vsq⁹ diem tra
 dente sibi inuicē posteritate seruatu est. Differt autē
 charta a mēbrana. Nam vt inquit Cicero inus Foli
 orum alia de chartis sunt: alia de membranis. Ergo
 membrane pellicee sunt: et pergami priuū inuenit.
 Unde & pergamene. Charta autē ex papyro olim in
 egypto fiebat. vt Plini. ostendit apud nos de cen
 tonibus certo quoda modo maceratis & glutino co
 cretis formantur. Charta et papyro in victoria ma
 gni Alexandri inuentā scribit Ciarro: antea palma
 folijs scriptatū fuisse: deinde de quarunda arborū
 libris: postea publica monumenta plumbeis volu
 minibus: mox et priuata literis et schedis confici ce
 pta. Ptolemus autem chartas cumenes vero mē
 branas cum vtrosq⁹ eorum matimas haberent biblio
 thecas inuenerunt qui fuerunt reges pergami. Sed
 contra Ciarronis sententiam de chartis ait Cassius
 hemina. Har. Terentiu scribam agrum suum in ia
 niculo repastinante inuenisse ait arcā in qua Huma
 rex situs esset et in ea libros eius & charta scriptos.
 Sed Humam pluribus etatibus ante Alexandrum
 fuisse constat.
 Membrati significat per membra formari: quo verbo
 vtitur Kenosinus.
 Membratura: est membroru postura.
 Membruosus: q⁹ magnū h⁹ mēbrū: vt illud in Priapea.
 Struber hororu custos mēbruosior equo.
 Memo: gene. omis fm Plin. et a memini sit. Cum
 contrariū est Immemor dicimusq⁹ memore qui recoy
 datur: vt memoi sum tuū in me officij: cu⁹ autē de alijs
 rebus dicit: vt cu⁹ dicimus rem memorem: significat
 cui⁹ nos memores sumus. Cirs⁹. Sive memorem
 Junonis ob ira. Hoz. lib. car. Sive puer frūis im
 pressit memore dente labris notā: hoc est tam velle
 mentē: vt nō facile excidat memoria.
 Memoria: vt inquit Cic. lib. i. ad Herē. Est firma ani
 mi rerū et verborū dispositio pceptio. Teren. in
 An. In memoria habeo. Ubi Dona. Plus est q⁹ si
 distinet scio. Mā q⁹ scim⁹ possum⁹ obliuisci: Que po
 memoie comēdam⁹ nūq⁹ amittimus. Aliq⁹ memo
 ria pro antiquitate ponit. Pacuvius. Perq⁹ nostrā
 egregiā bñantatē quā memoria firmavit.
 Memouiter aduerbiū: significat quod imperiti dicunt
 menteretus. Cic. Q. Mutius augur sceuola mul
 ta narrare de L. Lelio socero suo memouiter et iucā
 de solebat.
 Memorabile qd⁹ est dignū memoria. Col. in pfa. Cum
 tot alios romani generis intuear: memorabiles du
 ces. Cic. Cū accepissemus a patrib⁹ maxie memo
 ribile L. Lelii et Pub. Scipionis familiaritatē fuisse.
 Memoriale qd⁹ in memoria haberi debet.
 Memoriosus a. um. quod est multe memoie.
 Memoro as. penul. cor. ad memoria reduco. Quod et
 memoroz depo. significat vt est illud Demozare no
 uissima tua & in eternū non peccabis. August. genti
 uo iunat. Sed memoraberis domini dei tui: q⁹ ipse
 tibi dat fortunā. Interdum memorare est dicere

narrare seu exponere recitare. *Liv. lib. j.* Hercules in ea loca Beryone interempto boues mira specie abegisse memorant. i. dicit. *Cirg.* Hula mibi causas memoria. i. dic expone. Interdū nūerare. *Plau. in Am.* Ibi nūc meus pater legionis hostiū memorat. *Huius* cōposita sunt Lōmemoror et rememoror: qđ est in memoria redco. *Her.* Rememoror vsus est apud apostolū Rememoramini pultinos dies. Memoratus us. idem quod memoratio. *Sal.* Incredibile memoratu est.

Memini a *Veno* antiquo dō fit quo veteres vsi sūt pro recordor et in mentē reuoco a quo prima syllaba geminata fit pteritū memini: sic a pingo pupugit requiritq; gñi vel actū. *Teren.* Faciam vt meiq; et huius diei ac loci semp memineris. *Lice.* Omnia que curat senes meminerāt. Sed cū significat mentionē facio recusat actū: postulatq; ablatiū cū ppositiōe de vel gñi. *Quint.* De quib; multi meminerāt. *Idē* *Hez* omnino hui; rei memini poeta ipse. *Iugif;* tam cū pterito infinitiui q; cū pñenti. *Cirg.* Namq; sub ebalie memini me turrib; altis *Loyciū* vidisse sent. *Idē.* Lantando puerū memini me condere soles. *Li.* *Propio.* Ad me adire quosdā memini. *Huius* cōpositū est Lōmemini. *Sal. lib. ij.* Sic multo ante *Pacuius* aquā flauā dixit et saluū puluerem. *Lui;* versus quonā sunt iucundissimi libens cōmemini.

Memphis: vrbis egiptia regia magna et populosa: se cūda post alexandriam vbi fuerūt pyramides regū sepulture ab *Hgdo* rege edificata ambitus sta. cl. *Cuius* filia mēphis ei nomen dedit cum qua *Milus* concubuit sub imagine tauri. *Hec* poruo sissima est vbi nilus scindit in plures partes et *A.* formā facit. *Hinc* memphitis et hoc mēphite penul. prod. quasi patronymicā. *Tibul.* Barbara memphite plangere docta bouē. *Inuenit* etiā mēphitides. *Inue.* Annē alia terra memphitide sicca inuidiā faceret nolenti surgere nilo? *Iude* etiā memphiticus a. um. *Dar.* *Dar* cbartis agiles calamos memphitica tellus.

Mena apud romanos fuit dea que menstruis fluuib; fesse putabat. *Quo* etiā nomine dicitur est piscis quidā breuis qui byeme cādius estate nigrior fit. *Lic.* de fi. *Qui* voluptatē cōtemnū: eis licet dicere se accipenser mēne anteponere. *Har.* Et caudam cibij breuesq; menas. *Hinc* piscē etiā *Alceem* dici posse quidā putauerūt. *Nonnulli* tñ hoc nomē cū diphth. scribi debere hēpererūt.

Menalippus *Lidei* fuit interfector cui caput añ obitū couro. *Et* *Lidcus* ex rabie qui apud *Sta.* ita vocifera tur. *Caput* omi mibi si quis apporet menalippe tuū. *Fuit* et alter *Menalippus* *Lidei* frater que *Lideus* in venatu fessē deremisse ob idq; fratricidiū erulasse. *Fuit* et alter *Menalippus* troianus qui q; virtute p; stare a *Prāmo* filij loco amatus fuit.

Menalippa *Amā* cōnū regina: quā vicit *Hercules* eiq; ablato balneo salutē dedit. *Est* ea *Menalippa* fabula grēca a menalipa deductū nomē. *De* q; *Inue.* *Syr.* ma vel antigones seu psonā menalipes.

Menapij populi qui ad vtrāq; rbeni ripam habitant iuxta neruios sed ad mare proximi qui hodie vocantur zeldrenses.

Menceps: mente captus.

Menda et mendū p erroze. *Lice.* cecine. *Mā* cū mendū scripserit littera tollat. *Quid.* *Vende* nocte latent. *Hinc* mendosus a. um. qđ est errozib; pleniū. *Hinc* et *Emendo* as. de quo supra et *Remendo* as. qđ est rursus mendā tollo. *Col. li. iiii.* *Quidā* flagellū totū sicut erat matri detractū crediderūt fationi cōuenire idq; p gūmas quinas vel etiā senas partiti compluria tale oleaster remēdauerūt qđ ego minime. *pbo.* *Mevfoar* *πολεμοσ* de quo *Eustacius* ita scribit in

Dionysio libico. *ιστορον οσι ο ιστοροσ ποτε με τοασ λεγισο και ηραυλων γλοσσων ορου και δαρουβιοσ λεγεται παρροριασ μεγισο ιστοσ πολεμοσ*

Mendacium erroz: cuius diminutiū est *Vendaculū* *Lice.* de ora. *Quod* tñ mendaculū est aspergendū. *Mendax* qui frequenter dicit mendaciū: quod nomen *Augu. lib. ij. soli.* a mentiendo deriuat. *Illud* autem quod mendax voco a mentientibus fit qui hoc differunt a fallacibus q; omnis fallax appetit fallere: non autē omnis vult fallere qui mentitur. *Nam* et mimi et comedie et multa poemata mendaciorū plena sūt delectandi potius q; fallendi volūrate. *Et* omnes fere q; iocant mentiant: sed fallax fallens is recte dicitur cuius negotiū est vt quisquis fallatur. *Illi* autē qui non id agunt vt decipiant sed tñ aliquid fingūt: vel mendaces tñ: vel sine hoc quidē mentientes tñ vocari nemo ambigit: et vt dicā qđ sentio mendax est mala dictio pessima vero fallacis: qđ vs verbis amplectit phalaris in epistolis. *ουωσ οιδεα και λυκιη πορρου μερεπταισ ιλαγγου δε ερρεισ μοιχου δε εγγυρησ ακολασσου δε ερρομοισ ασελυη δε ερηλοραισ αργου δε ει ει ρηρηλειπο ιακθη δε εο πολεμοισ.* *Mendax* fit cōparatiuū mendacior mendacissimus et mendaciter.

Mens dicta est qñ eminens: *Est* enī mens altior animi pars qua etiā diuina picipimus. *Quid.* *Hete* deos adit: et quod natura negabat *Cilibus* hūanis oculis ea pectoris baulit. *Uel* potius *απο ιου μεσ μνησ το σεληρησ*: qñ mens etiā si dormimus nunq; quiescit. *Quid* sit mēs. *Lac. lib. vii.* docet hoc modo. *Humū* non idē est mens et aia. *Aliud* est enī quo viuimus: aliud quo cogitamus. *Nam* dormientiū mēs nō anima sopit: et vt furiosis mēs extinguitur anima manet. *Et* ideo nō excozdes sed demētes appellantur. *Dens* ergo. i. intelligentia vel auget vel minuitur p grate: anima in statu suo semp est. *Ex* quo tpe spirandi accepit facultatē: eo dem vsq; ad vltimū durat donec emissa corporis claustro ad suā sedem reuolēt. *Thales* milesius velocissimū inquit omniū que sunt est mens. *Nam* tante celeritatis est vt vno temporis puncto celum omne collustrēt: maria peruolēt: terras et vrbes pagret. *Qui* igit mētē et animū idē esse dicūt fallunt: cū mēs sit cogitatiois et consilij subtilitas quedā: certe rationis p sentanea. *Ideo* amentes et dementes dicunt qui nullo cōsilio vtunt. *Animus* vero est vitę et voluntatis fundamētum: hinc epantines et eranimati. *Plau. in Tit.* *Eranimoz:* feroz; distraboz; diripioz: ita nullā mētē animi habeo. *Et* vbi sum tibi non sum: vbi nō sum tibi ant mus ē. *Idē* in epi. *Pauoz:* territat mētē animi: neq; est vbi meas collocē spes. *Cirg.* *Accipit* in treuros animū mētēq; benignā. *Lice. lib. iiii. tuf.* *Human* autē animū deceptū est et mente diuina cū alio nullo nisi cū ipso deo (si hoc est fas) dicitu cōparari potest. *Hic* igit si est exultus et eius acies ita curata vt nec nece errorib; sit pfecta mēs. i. absoluta ratio qđ est idē qđ virtus. *Tere.* *Bala* mēs: malus animus. *Ex* quib; declarat animū ac mētē differre. *Ponitur* tñ quōq; mens pro consilio. *Cirg.* *Mostrā* nunc accipe mētē. *Huius* cōposita sunt amens: demēs: vebemēs.

Mente captus p amente accipit: quādmōdū oculis captus p ceco. *Fel.* *Dente* captus dicit cū mens ex hominū potestate abiit. *Demens* q; a sua mente decesserit. *Amens* q; a mente abierit.

Mentior contra id quod in mente est loquor. *Qui* enī mētē nō ipse fallitur: sed alterū fallere conat in eius detrimentū. *Qui* vero mendaciū dicit: tum etiā vero fallit cū credat se verū dicere. *Tñ* *Migidius* vir bonus sūtare debet ne mentiat: prudens ne mendacium

dicat Duff. vult hoc verbum esse commune. In Lice. in Anto. in passiva significatione dicit. Quae ipse ementis auspicijs viciosum fecerat. Gra. lib. i. th. Dentis ignosco thous. Interdum metiri est fingere et monstrare id quod non est. Lact. lib. ii. Nec potest videri non me assumeret quod veritate fucio et imitatione mentis. Et lib. vii. Dicitur est qui appellatur anticristus sed se ipse christum mentis: et verum dimittebat. Dicitur compositum est ementio: quod est aperte seu publice ostendo: quod non est. Hiero. ad damasium. Quia et nos facile potuimus aliquid ementiri: quod ex vna voce solueret questionem sicut et ceteros fecisse monstrauimus: sed magis cōdecer ob veritate laboris paulisper et peregrino aures accommodare sermoni: quod de aliena lingua facta alibi falsam referre sententiam.

Mendicus pe. pro. a mente quod mentis eius sefellerit fortuna. Vel a mendendo: quod preceps officii ut vitę suę medeant cibos: vel quod manu indicet. Dicitur Mendicitas et mendicimonia. Laberius pro inopia et mendiciter per inopiam.

Mendico as. pe. pro. vitę alimenta postulo. Iuue. Arcana iudea tremens mendicat in aure.

Mendicabulum mendatio. Plau. Demozare nolo hominum mendicabula.

Menecis pe. pro. verba phocensium vltima quae occasus vergit: menecina vrbis in notoria a qua menecinei et menecini populi.

Menecibus apud Plauti comedia: in qua menecini introducti.

Menis nomē insule ex aduerso minoris apud hircos: ut lib. v. docet Plin. que in longitudine patet. xxxv. D. pas. in latitudine. xxxv.

Mendisium vnguentum dicitur a mendeso egypti vrbe.

Mensa est super quam sedere solemus: siue ligneam siue lapideam. Cirg. Pars epulis onerant mensas et plena reponat pocula. Duo aut fuerunt apud romanos sciofissima mensarum genera: citrea. s. et acerna. Quas mensa ponit pro prandio vel cena. Iuue. Tu de tot scularis orbibus et tam antiquis vna comedat patrimoniam mensam. Tu et pinget secunde mensae. i. pini et scdi cibi. Cirg. Non ego te dixi et mensis accepta secudis. Transierunt rhodia. Mensa etiam trapeza dicitur. i. tabula qua argentarii vtunt. Antiqui mensam vasorum quae dratam habuerunt: vocauerunt vinarium. fuit et mensa vinaria rotunda noie cilibanti a clice poculo: grece calice. Altera erat vinaria mensa quadrata vna columna subnixta et cartibulum vocabatur.

Mensarius: campior pecuniarum argentarius a latinis dicitur a grecis trapezita: sed numularii et mensarii sunt minoris non tenentes libros in quibus data acceptaque scribunt: quos greci colluistas dicunt.

Mensis a mentio: deducitur: quasi res numero dierum mensa. Lice. lib. ii. de na. deoz. Qui mensa spatia cōficiunt mensas noiant. Hiero. a greco μηνια. i. luna trahit. Nam lunę curriculo mensis cōstitit. Dicitur trimestris triū mensium. Aug. li. xv. de ci. dei. Arcades quoque anni trimestres fuerunt. Bimestris duorum mensium.

Menstruus a. um. quod fit singulo mense: vnde menstruus fluoz qui mulieribus singulis mensibus accidere solet. Hiero. in Leui. Quae post menstruum sanguine fluere non cessat. Luca. lib. v. Menstruus in fastos distinguit secula cōsul.

Menstruum substantiuum mulierum profluuium est: quod non multi sed vitiosum humoris indicium est. Indigestum est enim et crudum quod egerit et quasi infirmum effluit: nec habet sedem sed natura quasi noxium et magis frigidum pellit: quod maxime probatur quia mulieribus cum purgantur algere contingit: vnde intelligitur frigidum esse quod effluit. Et ideo in viuo corpore non manere: quasi inopia caloris extrinseci: menstrui virus delatit. Plin.

lib. vii. his vrbis. Sed nihil facile reperitur mulierum profluuium magis monstriferum. Accidunt superuentum multa orata sterilesunt: fruges moriuntur ortorum germen et fructus arborum: quibus in sedere decidit: speculorum fulgor aspectu ipso bebetur: acies ferri pingit: strigitur: eborisq; nitro: alui apertum moriunt: es enim atque ferrum rubigo protinus corrumpit: odorque dirus aera et in rabie agunt gustato eo canes: atque insana bilis veneno morsus infigit.

Menstrualis id est quod menstruus. Plau. in ca. Quibus solebat menstrualis epulas ante adipiscere.

Menstruatus a. um. quod menstrui patit. Unde dicimus menstruatam mulierem.

Mensurnus a. um. a mense: sicut diurnus a die. Lice. ad heret. Pars quedam eternitatis cum alicuius animi mensurni diurni nocturni vel primae certa significatio habet.

Mensura instrumentum quo metitur: quae quidam a mensuris humanis dicitur putant. Dicitur mensuro as.

Meniana: edificata sicut porrecta ceteris sic dicitur quod primo a mentio: qui sumus in foro ultra columnas protulit tigno quo aptaret superiora spectacula: vulgo nunc podium: et lobie dicuntur. Scribit Porphyrio mensuram scurrilitate nonnulli post abolum patrimonium vendidisse domum quam habuerat ad forum spectantem vna sibi excepta columna vnde gladiatores spectaret. Quae ex eo mensuram columna nominabatur. Hiero. de in psalmorum interpretatione sic habet. In palestina et egypto non habent in tectis culmina sed domata quae Roma vel solaria vel mensurae vocant plana tecta quae transfuersis trabibus sustentantur. Fortassis ob hoc mensura dicitur sicut solaria illa quae greci domata non cupant. Nam mensurae super columnam cuius ius sibi exceperat tectum proiecit: et tabulata vnde ipse et posterius eius spectare munus gladiatorum possent. Plin. Dicitur a proximis mensuris spectabant.

Mentha cum herba vnguo nota dicitur quod grato odore mentas percurat. Apud grecos mentha dicebatur a nomine menthes: quae ferunt pellice plutonis a pterpina deprentam in mentham deformata fuisse.

Menthastrum syluestre olus dicitur quod mentha imitetur.

Menta genitale membrum cuius diminutiuum est Mentula: a quo mentulatus: ut in priapeia. Deus priapei mentulatio: non est. Dicitur et membrum per excellentiam quoniam ipsum solum generat. Vocatur hircus muto. Dicitur lib. i. Ser. Dicitur si mutonis vrbis mala tanta videntur. Diceret hęc animus. Dicitur mutoniatus ut illud. Dormis cum puero mutoniatis. Et apud veteres mutunus quoque et tutunus dicitur priapus: qui membrum deus membrum quoque significat. Lactan. lib. i. Et tutunus in cuius sinu pudendo nubentes praesident: ut illarum pudicitiam prius deo delibasse videatur. Appelatur et verpa ab inuensa pellicula.

Mentum ab emittendo a gula enim eminet. Et quis plin. dicat mentum nulli preter hominem esse tamē Hiero. lib. Re. scribit David apprehendisse mentum leonis et viti: et eos suffocasse. Et Plau. in Dene. Blaudiodicam suillam: lardum: pernam. Idem autem synciput: aut menta porcina.

Mentagra morbum dicitur a mento: a quo incipit et facit quidem collis pectus manus sedo quodam furiare occupat: alio noie dicitur libena.

Mentor ovis. pe. cor. Arrhet in vasis celandis mirus. Iuue. Rare sine mentore mense. De hoc Plin. lib. xxxii. Dicitur mentoreus a. um. Propter. Albia mentoreo vna bibas opere.

Mentigo pe. pro. genus morbi. Colu. lib. viii. Est autem mentigo quae pastozes distigens vocatur morriferam laetantibus. Ea plerumque fit si per impudentiam pastorum nulli agni vel etiam hedi rosidas herbas depauerit. Quae cum insectis et quae atque labia sequit vicerit obiderit.

Menus: Germanie fluvius: ubi silurus equi trahentē demergit.

Meo as, vado. Lactā, lib. iij. Videbāt sidez cursus i oc casū meantiū. Et meare: fluere/manare. Cū meanus quos greci poros vocāt. Plī. Succ^o malug decoctę poros: hoc est meat^o suaves facit. Dui^o cōposita sunt cōmeo/permeo/reneo/trafmeo.

Meonia: vide supra Deonia.

Meppitis pe. pro. terre putoz ex aquis maxime sulphu ratis atq; corruptis pueniēs. Argē. lib. vii. Seuaq; erbalat opaca meppitim. Alii Meppitim deū esse volunt Leucothęe connectū sicut est Generi adonis/ Dianę virbius. Alii Junonē intelligūt quā nō nisi ex corruptiōe aeris nasci sicut bonū odorē de aere icor rupto: vt sit Meppitis dea odoris grauisimi. Dinc Meppiticus ca. cū. apud Sidonū p. fetulēto.

Mercus ca. cū. pe. pdu. sed (vt puro) fallunt nōnulli. Mā Argē. Constitui mercas edictis notas. Ubi penul. breuis est. Merationē video qre pducere pe nul. debeat. Alde in dicitōe Der^o. Biscē. Ubi Argē. id dicit: viderit aucto. Alii certe pducunt.

Merces cis. quicqd emi vendit ve luci causa. Aug^o. Inuenit viles merces terrenas/et terrestribus atul sit peregrinas/et celestes. Et mercis noie continentur res tū mobiles/non tū homines: cū ob eā rē Han/ gonea et mercatores: sed venaliciarios appellari/ vt mella. Dinc Comercū. Merces no mercedis: a merendo gre inquit Garro. Juuenalis. Scire volūt oēs: mercedē solvere nemo. Est em merces pmiū qd datur pro labore seu stipendio.

Mercenarius: qui mercedis gratia operā pstat. Col. Siue mediaz facultatū dominus/et mercenarius ali/ quē recusantem iā quotidianū illud tributū qui veci galis esse nō possit signari rei cui pstaturus est ma/ gistrū fieri iubet.

Mercenarius ria. rīū. quod ad mercedē pertinet. La/ cran. libro. vi. Spē pluribus locis clamas mercēna/ riā nō esse virtutē.

Mercimonū et cōmerciū: est contrectatio quedā mer/ cū: sicut a patre patrimonū. Plautus. Et vos i no stris mercimonis emundis vendundisq; volitis me letū lucris afficere. Idē in Cur. Sed quid agit meuz mercimonū apud te?

Mercor: caris. luci causa mercaturā exerceo/ vel etiā simpliciter emo. Et quādoq; accusatiuo solo conten/ tū est. Teren. in Deau. Agrū in proximo hic merca/ tus est. Quādoq; cū ablatiuo precū denotāte iungi/ tur: sicut sit i Emo. Hel. Libros tris reliquos merca/ tur nibilo minoz precio. Quādoq; ablatiuo a vl ab mediantē sine precio episso. Cicero libro offic. Soz didi etiā putandi qui mercant/ a mercatoribus quod statim vendāt. Quādoq; datiuo. Teren. Quidā eu/ nuchus quē mercatus fuerat frater Thaidi. Quan/ doq; cū datiuo/ et ablatiuo construct. Aug^o lib. ii. Cō/ fess. Et placuit mihi in conspectu tuo nō tumultuose abire me: sed leniter subtrahere ministeriū lingue meq; nundinis loquacitatis: ne vterius pueri meditā tes insanias mendaces: et bella forensia mercantur ex ore in eo arma suo furorū. Et his colligif non soluz mercoz/ sed et alia verba emptionē vel acquisitionē figurantia vti posse binōi constructione: sicut a quo vel vnde/ et cui eminus exprimere voluerim. Cōpo/ sita sūt cōmercoz. Plau. i Ca. Dater ergo captiuos cōmercat alios. Demercoz: aī alios mercoz.

Mercator: qui emit siue vt teneat/ seu vt alteri vendat: et qui mercaturā exerceat.

Mercatura: ars seu act^o mercādī. Li. lib. i. offi. Mercat/ ura autē si tenuis est/ fordidā putāda est: si magna/ et copiosa multa vndiq; apoztas: multisq; sine vanita/ te impertitē nō est admodū vituperāda.

Mercatus us. idē quod mercādī actus. Li. li. i. Tul/ lus ad feroniē sanū mercatu frequiti negociatores ro manos cōprehenfos querebatur.

Mercatus ati. locus in quo res venduntur: qui et Em/ proziū dicitur. Cic. libro officioz. Quo cū tanq; ad mercatū bonariū artū profectus sis: inanē redire tur pssimū est. Teren. in Adelpb. Emptę mulieres cō/ plures: et itē hinc alia que porzo in Lypri/ nisi eo ad mercatū vento damniū maximū est. Dona. Mercat^o locū tēpulg; signat.

Mercatus ta. rū. participiū: vt Teren. Agrū in proxi/ mo mercatus est.

Mercalis: quasi vendibilis. Col. lib. viii. Ex his singu/ la capita q vident esse robustiora/ in suplenētū gre/ gis referunt: cetera mercalibus tradunt. i. vendibili/ bus. Dinc cōponit pmercalis: de quo infra.

Mercurius: quasi medius inter homines currens: q ser/ mo currat inter boies medius. Ideo Hermes gre/ ce quod sermo vel interpretatio: que vāq; ad sermo/ nē pertinet/ Hermentia dicit: vnde et mercibus piz/ est: quia inter vendentes et ementes sermo sit medi/ us: Ideo ei alas in capite/ et pedibus ponūt: volētes signare volūerē ferri per aera sermone. Ideo nunciū dicitū: quoniam per sermone omnia cogitata enuncian/ tur. Dicitur est deus facundignā hominibus loqui p/ stare dicebatur. Dicitur est deus mercatoz/ palitreg/ surū/ nunciūq; et interpret deoz. Lyrā inuenit. Her/ maphroditū ex sorore Genere genuit. Harē e du/ ris carceribus liberauit: Argum interemit: Prome/ theū in Caucafo religauit. Iouis filius fuit ex Haia/ Atlantis filia. Dic dicitur est Hermes trimegit^o: hoc est ter maximus.

Mercurialis: herba quā greci Lino gollin vocant: cui^o duo sunt genera: masculus/ et femina.

Merda: a meros quod est pars/ et edo comedo. Est enī cibi excrementū: hoc est pars eozū que comedimus. Hora. libro. i. Ser. Dentio: at si quid merdis ca/ put inquirer albi Coroz: et in me veniāt mictū atq; cacatū. Dinc sit Berdo as. a quo Dermerdo: qd ē fedo/ et cōspurco. Albius. Et faciunt pueri qui omnia permungunt atq; pmerdant.

Merenda: cibis qui datur post meridiē. Unde et De/ rendero as. Calphur. in Buc. Sereq; videbitur boza merende. Plau. in Duf. Uisus ne forte ad merendā copiā diuorteris: atq; ibi mel^o q; sat^o fuerit biberis.

Mereo es. et Vereor: eris. deponē. a mercede fiunt: et ambo merutiū. faciunt. Et tria significant. Primo aliquid mercedis/ p labore paro vel sumo/ seu dign^o sū. Ternaculo sermone dicimus Heritare. Quidi/ us libro. iij. Detam. Quā meruit pgnā solus/ digel sit in omes. In bonuz: vt Herui qui laude coronā. Et cū dicimus: Nihil meretur: significat: Nihil mer/ cedis dignus est accipere. Teren. Ego carine neuti q officū liberi boies esse puto/ cū is nihil promercaf postulare id gratie apponi sibi. Plaur^o in Cap. Ga/ le atq; saluz: et silt vt dicā meres. Quādoq; etiā de turpi lucro dicit: vt sit merere: fordidū questū facere. Garro in Lu. Primum iste qui meret/ tertio vice/ nos. Unde et Veretrix/ et meretricia taberna/ et me/ ritozū pueri dicunt. Secundo significat confero/ in/ seruiū seu tractor: Et tunc constructū cū ablatiuo medi/ ante de: vt Vereor de te: id est aliquid in te confero. Et hoc in ambigū. Si de beneficio intelligimus: bñ mercoz de te dicimus. Argil. lib. iij. Si bñ quid de te meruit: id est si in aliquo tibi beneficiū contuli. Si autē de offensione/ male mereoz de te. Cicero. Māq; quo in hominē petulantē/ et male de nobis meritum esse debuitus? In bonū tamē siue be/ vltus est Argē/ lib. vi. Quis sui memores alios fecere merca/ do. Nōnūq; per ambigū sensū sine vtroq; dicit^o.

ut quid de te si meritis? Et aliquando per negatio-
ne: ut Homines nihil de me meriti sunt: hoc est: nec
bene mihi nec male fecerunt. Tertio significat stipen-
dia facio in militia: hoc est stipendij gratia milito et
dimico: et tunc datus aut ablativus requirit: vel ab-
solute ponitur. Luc. Vere merent parvo. Sta. libro
iiij. De. Nō hi tibi soliam p hiarac merēt. Luc. lib.
vj. Sua viro nomē castroz in plebe merebat. Qui
dius de salt. Toridē pilanus habebat. Corpora le-
gitimo quis merebat equo. Aliquādo etiā actō iun-
gitur: ut apud Suetō. Prima stipēdia meruit. Et in
hac significatiōe fit meret impersonale: ut auctor est
Ser. lib. iij. Ene. Dinc etiā emeriti milites et emeriti
stidēdia dicunt qui militia perfuncti sunt: id est q
pfecte meriti et exēpti sentio a labore afficiunt. Plin.
lib. ij. Nouissimēq fecis et tā emeritē inchoate. Nō
nunq etiā passivē sumit: ut apud Quinz. Emeritis
huic bello stipendij. Et per translationē emeriti bo-
ues dicunt et quedā alia. Emeriti dō senes solent ha-
bere eos qui p se laborē: qui dicunt. p alio opus age-
re. Cōposita sunt Cōmerco/ demerco/ emereo/ p-
merco: siue cōmerco/ demerco/ emereo et cōmerco.
Mergo es. inglus: cū diphthōn. fm Garro. a marceo
fit: vnde et primā vocalē accipit q corpus etiā mar-
cescere facit mgroz. Alii cū oc diph. scribūt. Est autē
mgrore: tristitiā et dolore affici: vnde et cum actō qnqz
construit. Li. Tertie. Ate equidē omnia fieri fortitū
me et amantissime video: nec miror: sed mgroo casum
eiusmodi: ut tantis tuis miseris meq miserij subleuē
tur. i. doleo. Itē deplorare: ut apud eundē li. j. Tul.
Et illa sicut acerbissimā rē mgret. Et itē. Et graui-
ter illi mortē mgreret. Inuenit etiā mgret impsona-
le cū significato sui verbi. A mgroo fit mgroz/ mgsti-
cia/ mgsticudo/ mgsto as. et mgstifico cas. et mgro mg-
ras. mgrentē facio. Pac. Qui multū merauit modis.
Meriti: pfectū dicit. Et quoniam tā de malo q de bo-
no dici potest: pro loco intelligendum est. De bono
Plautus. Quid est tibi p maximis tuis ac pene im-
mortalibus in me meritis prestare amplius possim.
De malo Tacitus. Scis meā fortunā: nescio quo-
modo facile obestatores inuenire nō meo me hercle
merito. i. culpa. Unde Aug. lib. de gratia et libe. ar-
bitrio: bonū meritū et malū meritū appellat. Ita vti-
qz inquit tā merita sua bona cōmemorat: ut post pau-
ca merita cōsequat coronā: qui post mala merita cō-
sequutus est gratiā.
Meritus a. um. quod est cōgruū et cōueniens. Virgil.
Meritos artis imponit honores. Dup. contrariū est
immertus: a quibus meritissim⁹ et imertissim⁹. Te-
ren. in Phoz. Jādudū te oēs nos accusare audio im-
merito: et me oim boz imertissimū.
Merito aduerbiū. i. digne: ut in Sen. Merito hec pati-
mur: q peccauimus in fratē nostrā.
Meritus substantiū: mōs est in tertio europē sinu.
Merito as. a supino vbi mero. significat dign⁹ sū et mi-
meritoz. a. um. qd questū facit corpe suo. Tū (lito)
equi meritozū/ et meritozū rbede: que questus gratia
locant aut cōducunt. Et scorta mascula: pueri meri-
tozū qui lucrī causa pstitunt: Nā puelle nō vocant
meritozū sed meretrices. Meritozū nāqz ut mere-
trices pōio merent. Licē. in Antio. Ingenui pueri cū
meritozū: scorta cū matribul familias vtabant. Ta-
berna meritozū: diuerforiū atqz hospitij mercenna-
riū: vbi cuiqz intrare licet danti mercede. Ratio dō
meritozū quasi vtilis et male cōempta. Aliqñ merito-
ria absolute dicit p tabernis mercede cōducit. Juue.
Nā qui meritozū formū admittunt.
Meretri: a merendo: nā mercede suā exercet militiā: q
copiā sui tūmodo facit. Ideo honestioris loci est et
questus. Prostitutiū: qd p stabulo: id est ante stabulū

stet. Unde et Plau. in Cū. Intro ad bonā meretricē:
in via sola pstrata sane est.
Meretriciū: ipse meretricandi ars. Meretrici⁹ a. um.
qd est meretricis: vel qd ad meretricē ptingit: ut Ars
meretricia. Terē. i. Deau. Ignarā artis meretricē.
Meretrico: pe. pd. scortoz. Del. T hais meretricando
magiā pecuniā demerebat.
Meridies: medius dies: quasi medidies. Nam (vt in/
quit Gar.) antiqui nō r. in hoc dicebant. Et semp ma-
sculinū est: quia certū diei tempus significant. Hinc
meridianus na. nā. quod ad meridiē spectat: et Do-
meridianus: de quo infra.
Meridiotas. et meridio: de po. significat cibū meridia-
nū capio. Plau. Tentādo meridianū/ comellando/
figrecādo vitā ducere. Hinc merenda dicta est. Ali-
quando significat formū meridianū capio. Lor. Cel-
sus. Lōgis dieb⁹ meridiani debet: poti⁹ ante cibū vti-
le est: sin min⁹ post eū: per vtemē poti⁹ totis noctib⁹
p quiescere. Suet. de Nero. Hissos a messalina vxo-
re Claudij: q cū meridianē qñ butānci emulū fran-
gularē. Hinc meridiatio: quies meridiana. Licē. lib.
ij. de diu. Tunc et lucubratiōes detrahi: et meridiati-
ones addidi: quib⁹ antea vti nō consueuerā.
Mergo is. si. sum. sub aqua pono. Lūus cōposita sunt
Demergo: quod est deorsū mergo: quod fit cū aliqd
sub aqua vel sub terra: et hōi/ sigit. Lactan. lib. iij.
Nō vt nox Brionē mentium in pelago incidētē:
qui demersa corpis parte humeris supereminet vni-
das. Col. libro. ij. Neqz pecozū maiora nisi cū sicca/
simū est: quoniam demersū vngulas et atterunt: scin-
duntqz radices herbarū. Demergo: diuerse mergo.
Lact. lib. vi. Que autē ab illo altero id habent offi-
ciū vt celestibus auocant: terreniqz diuersū ad pe-
nā interfaciunt sempiternā: quod est summū malum.
Emergo/ extra mergo: quasi ex loco vbi submersus
fuerā ero: et in lucē pdeo. Lū. lib. i. Dūm ex pro-
funda emeris palude. Teren. p translationē i And.
dixit facile ex illis sese emeruz malis. Immergo: in-
tus mergo. Virg. lib. iij. Aeneid. Haisoqz immergi
te pōio. Submergo: subtus mergo.
Merso as. sepe mergo. Col. lib. viij. Quarto die si ē vi-
cina maris ad lit⁹ cōducta meras ouis. Aug. lib. ij.
Lōfes. p translationē. Destuabat imbecillā etatē abui-
pta cupiditatē: atqz merfabat gurgite flagitioz.
Merto tas. idē quod merso. Accus. Del hic qui in ea
parte effrenata impudentia presentē presentis dicitis
mertare insittit.
Mergo: furculę quibus acerui frugū sunt: dicte a mer-
gis volucritibus: quia vt illi se in aquā mergunt oū pi-
sces persequunt: sic mertozes eas in fruges mergunt
vt eleuare possint manipulos.
Mergus gi. auis dicta q se in aquā cibū captans affi-
due immergat: que alij mergonē appellant. Virg. lib.
i. Geoz. Etū medio celeres ruuolat ex equore mergi.
Dup. auis natura est: vt sepe mergēs auraz signa col-
ligat: et puidens tempelatē futurā ppropere medio
reuolat: equore: et ad litro: vti cū clamore conten-
dit. Est et mergus in vite: vt docet Col. libro. v. quā
ait. Dergi genus est: vbi supra terrā iuxta suaz ad-
miniculū vitis curuat: atqz ex alto serobe submercius
producit: ad vacantē palū. Palladius. Dergum
dicimus quotiens velut arcus supra terrā relinquit
alia parte vitis infossa.
Merg⁹ ouis. gen⁹ vase: quā nōnulli stulā appellāt.
Mergulus: instrumentū quo lapadis Ellycbn⁹ cōtinet: et
alio noie emuncroziom: vt apud Hiero. in Leui.
Mergites pe. co. spicaz manipuli: a mergendo dicit.
Virg. lib. ij. Geoz. Aut fetu peccoz: aut cerealis mer-
gite culmi pzonentuz oneret.
Meroe es: dicitio trissyllaba: insule Mili metropolis:

quis et tota insula Heroe dicit. Hanc Lambyfes co-
didit a noie forozie Heroe. Cum em egyptu omne
occupasset: Heroe secum vsq ad egyptios ducens
pcessit. Qu cum ibi morte obisset: vibi nomen indi-
dit. Forma insule scuto perfimilis. De qua Luc. lib.
p. Burgite rupto Ambitu nigris meroe secunda co-
lonis. Pater laetudine stadioz tribus millibus/ la-
titudine mille. Effodiunt in ea aur/ argentum/ es fer-
ri/ ebenum. Digereca fert e lapidū multiplex gen-
ditas a Syene quos milib⁹ stadi. vltra q⁹ est ad to-
ridā conā. Exuperat oēs alias Mili insulas: q⁹ circit
septingētas esse scribit Diodorus.

Merops: apiastra auis que apes comedit. Virg. li. iiii.
Geor. Heropes alieq volucres. Et Heropes di-
uerfaz linguaz boies dicunt ab *μῆρ* q⁹ est diui-
do/ r/ o/ p/ o breue: q⁹ significat vocē.

Meropus pe. cor. mons grece iuxta Thessaliā/ varijs
peruptus anfractibus.

Merope pe. produ. insula dicta (vt quidā existimant) a
merope terrigena Triope filio.

Merops: mons Indig: sub cuius radicibus est Misa ciui-
tas constituta.

Merus r. a. rum. quod est solū. Teren. in Phor. Nihil
habet nisi spem merā. Qu merula auis. Per trāsli-
onē ponit p puro. Li. lib. ij. de ora. Ecce tibi crozus
est Iocrates magister istoz oim: cui e ludo tanq⁹ eq⁹
troiano meri pūncipes exierunt.

Merum substitūtiū: ponit p vino solo sine aqua.

**Merax et meracus a. um. penul. p. eo q⁹ est solū et pu-
rum.** Prop. Ab perat qui cunqz meracas Repperit
vvas. Qu vinū meracum dicim⁹ q⁹ meze est nulla aq⁹
admixta. Hinc compatiū meracoz/ r/ suplatiū me-
racissimus. Qu meracus bibere dicunt q⁹ min⁹ aq⁹ vi-
no miscēt. Sicut cōterario limpbati⁹ diluciusve qui
plūs aq⁹ adhibēt. Celisus. Præcipue byeine mera-
cius bibendū esse estate dilucius. Hiero. in Deuteri.
Et sanguinē vug biberent meracissimū.

Meribubulus: qui vinū sine aqua bibit. Aug⁹. Cum re-
meri auditoz esset: quādā die ab irata ancilla p⁹ uitū
appellata est meribubula: que res tantū ei pudorē inie-
cit: vt postea sobria fuerit.

Merula: auis sic dicta q⁹ sola volat/ et solitaria pascat:
quasi mera volās. Quo nomine etiā dicitur est fluui⁹
in Albuinimilio opido.

Mesa: fluuius notus per Leodium fluens: r/ per Bra-
bantiā ac Beldriā. Vulgo tamē Mosa dicit: r/ con-
iungit se cuz Rbeno. Est r/ Mosa pars i domo api-
um. Aiter. latine dici medianā auctoz est.

**Mesos grece medius latine. Mesom: moderatū. De-
fonsion: media noy.**

Mesopotamia: regio inter Euphratē r/ Tygrin i ma-
iori Asia: Mā *μῆρ* r/ medius: *ποταμο* fluuius.
Amb. lib. de parad. Mesopotamia dicit/ q⁹ Tygrē
et Euphrates includunt eā: eo q⁹ inter duo flumina
situta sit. Qu etiā longe postioz nomē ipm r/ opinio
cōmunit exsistit. Habet em Tygrin ab oriente/ et eu-
phratē ab occidente: a meridie Babylonā. Mesopo-
tamiā impugnat Euphrates: vt inq⁹ Solinus: annuē
inuadatiōis excesib⁹ terris supfusus. Hec regio eti-
am dicta est Seleucia: vt lib. vi. refert Nli.

Mesapia: apulia: a Delapo rege sic appellata.

Messana pe. p. ciuitas Sicilia: a q⁹ Messanenses dicit
sunt. Syl. lib. xv. Incubēs messana freto niubusq⁹ re-
ualla. Hæc vrbē cōdidere messeni in peloz sinu: vbi
ad orientē marie eū eo colonos mississent: ipsi q⁹ ma-
mertini pont⁹ q⁹ messanēses sunt vocati.

Messina: ne ciuitas grece messeniē in Deloponneso: a q⁹
messeni. De q⁹ Hiero. p⁹ra Joui. Sparritate r/ messe-
niū diu inter se habuere amicitias: intantū vt ob que-
rā sacra etiā virgines ad se mutuo mitterent.

Mesochorus pe. cor. fistulatoz cytharista i medio salta-
tionū. Sido. Null⁹ ibi lyristes/ chorales/ mesocho-
rus tympanistria psalteria canit.

Messala: dicitur est Gale. Corvinus qui messanam in
Sicilia vicit: r/ vrbis capte in se trāsato nomine mes-
sana primo appellatus est: paulatimq⁹ vulgo permu-
tante litteras messala dicitur est. Unde r/ messalaz fa-
milia Romę florentissima: ex qua messala Corvinus
orato: nobilis ortum habuit.

Messalina: nomē filie barbari Messale cōsobrini Clau-
dij imperatoris. Que cum adolescentula esset: ipsi
Claudio seniupta fuit: summe libidinis mulier: ita vt
innumeris adulteris se similerit: r/ mutata veste lu-
panaria celebrauerit: quinetiā cum scorto famoso ali
quando certauit: et superataz a se meretricē gloriata
est: et se inter diē et noctē. xv. passā cōcubit⁹ affirma-
uit. Præterea sese labore potius festam q⁹ concubitu
satiatā destitisse. Tandē ab ipso Claudio supplicio af-
fecta est cum. l. Silito nupsisset.

Mespilus pen. cor. genus arboris: cui fruct⁹ mespillū.
Palla. Mespilus admisso germine tuta subit. Idē.
Mespilaq⁹ eparmat pugnatib⁹ horrida mēbris.

Messias hebraice: grece christ⁹. latine vnctus dicit.

Messis duo significat: r/ pus sez metēdi r/ rē. Pro remi-
pore. l. quādo fruges metunt. Virg. Ante focum si
frigus erit: nisi messis in vmbra. Pro re. hoc est p⁹ge
te ipsa iā matura. Idē Geor. Atq⁹ interfice messes.
Hec solū de frugib⁹ sed etiā de vna dicit. Dicta mes-
sis a metēdo/ vel a medio: vt inq⁹ Bar. li. j. de re rus.
Dicit em vt stramentū mediū subiecit. Mā q⁹ me-
runt manu sinistra sūmū p⁹cedunt: infra manū d⁹tra-
mentū q⁹ terre bebet postea subsecatur.

Messozia ria. rium. quod ad messozem pertinet. Cice-
ro. Messozia re corbe p⁹terit. Messoz: q⁹ metit. Mes-
sio: ipsa metendi. l. secandi actio. Et operā messozā
dicimus: qua quis metit.

Messa pūincia que Dannonie iungitur: ad pontū vsqz
cum Danubio decurrens. Sue. de Tybe. Armeniā
partibz occupat: messā a Dacis famatū: q⁹ gallias
a germanis vastari neglexit. Sunt qui hoc nomē
ē scribant/ Messica.

Met syllaba piam: pre: ornatu causa ponuntur: et ad-
uerbia sunt: vt Egomet/ quispiam/ tute. Sed met iū-
gitur casibus omnibus pronominā pūmē p⁹sonē/ taz
pluralis q⁹ singularis numeri absqz genituo pluralit⁹
vt Egomet/ memet/ mosmet/ r/ reliqua. Secundū dō
perlonge obliquis tū casib⁹: vt Tu met/ tibi met. Mo-
minatuo nō addunt: ne verbum putetur tūmet a tu-
meo/ sed Tute/ turemet/ p⁹feritur. Et quidē sic iuncta/
discretionē significat: vt ipsemet. i. ipse solus/ r/ nō cū
alijs: vel ipse per se/ r/ nō per alios. Pte cū quinqz ab-
latiuis iungit: vt Deapte/ tuapte/ tuapte/ nostrapte
veltrapte. Et similiter cum pronomine secunde plo-
ne idē efficit: vt Tute id fecisti. id est tuipē per te r/ nō
per aliū. Tere vtraq⁹ p⁹ducta: vt memē/ sese. Et post-
ta ostenditur accentu acuto. Et dō additur fere his
que i cōfinitū: hic/ hec/ hoc/ apud antiquos casus: vt
hocce/ hoccine. Unde hoc quasi duabus consonanti-
bus producit. Virgil. Hoc erat alma parens q⁹ me
per rela per hostes Eripis. Ter. Hoccine est credibi-
le aut memorabile factū. Hicce seu hiccine/ sicce/ sicce
siccine/ hiccine/ hāccine/ illicce/ illicce/ illancine. Te-
ren. Illancine mulierē dixit pro illāne. Apud iunio-
res dō p⁹ eos casus tū qui in s desinūt euphoniē cau-
sa: vt hūiuse/ hūice/ hūice.

Meta: congeries seu strues in acutum tendens: seu tur-
bo mersus conos a grecis appellata: quia esset postis
in diuerso spacio: vel quia eam metantur quadrigę
circūcurrentes. Dicit em erat septies metā lustrā-
re. Proper. Aut pius e fracto depositū fūmia curū.

Septima h metā trauerat an̄ rota. Cum em̄ iā carce-
ribus em̄isse ad metas uenissent: quadrigę erat opus
ut circū ipsā flecterent. Virg. hic uiridē enas frō/
dentē ex illice metā cōstituit signā nauis: parer: unde
reuerit Sirent: et longos vbi circūflectere curius.
Per translationē dō qm̄ auriga qncūq; p̄mū metā
superauerat: iā ad finē certaminis uenisse uidebat:
nō solū p̄ agroꝝ termino ponit: quę pyramidali for-
ma efficiari mos fuit. Unde et meta feni uernaculo
sermone lamēda. Col. lib. ij. Certe quicquid ad eum
modū quo debet siccatū erit in meta ceterū cōueniet:
easq; ipsas in angustissimos vertices eracpi. Sic em̄
cōmodissime fēnū defendit a pluuijs: sed. p. quocūq;
termino ac fine. Virgil. His ego nec metas rerū nec
sēpora pono. Syr. Lōmētis finē metāq; laboribus
orat. Hinc uenisse ad metā dicimus: q̄ iter aut aliud
opus p̄fecerint. Accipit etiā q̄q; p̄ inferiori parte
mole: sicut Catillus p̄ superiori. Est r̄ meta s̄positio
gręca: r̄ in fine acuit: et mō cum modo trās: mō post
significat: a qua multa componuntur.
Meta lactis: dicitur caseus qui factus est ad formā metę.
Bar. Fert ille ceris caua cuz iuis mella metamq; la-
ctis Gallinate de silua.
Metapsicosis pe. pduc. Scribit em̄. μετὰ ψυχῶσιν
subitus transitus ad diuersa corpora.
Metapsicosis pe. pdu. latine transanimatio: cum. s. de
alijs corporibus in alia corpora trāseunt animę. Sū
Quidius pythagorę dōgma lib. xv. explicans/ ait.
Dote carent animę semperq; priore relicta Sede:
nouis habitant domib;: uiuuntq; receptę. Ex hoc py-
thagorę dōgmate inducta est ab esu animalū absti-
nentia: ne forte ut festiuiter ait Terē. Bubulū q̄s de
aliquo pauo suo obsonet. Hiero. Probabo nō em̄
pedoclis r̄ pythagorę uos dōgma sectari: qui p̄pter
μετὰ ψυχῶσιν. i. trāsanimationē/ om̄e quod mo-
uetur r̄ uiuit/ edendū nō putant.
Metabasis latine trāsitus. Metabole mutatio.
Metapontū: trāsportū: quo noie dicitur est oppidū Italię
in sinu tarēntino: a quo metapontini populi.
Metaplasmus dicitur potest trāsformatio. Est autē trans-
latio recti solitiq; sermonis in alterā specię: uel me-
tr̄ ornat⁹/ uel necessitatis gratia: μετὰ τῶσιν πλάσ-
μα signum.
Metaphora pe. cor. translatio a Licerone dicitur: fitq; cū
nomen aut uerbū ex p̄prio loco in eū transferit: in quo
aut p̄p̄riū deest: aut trāslatū p̄prio melius est: ut Claf-
tes immittit habenas.
Metamorphosis pe. pdu. trāsfiguratio seu trāsforma-
tio latine dicitur. μεταμορφῶσις em̄ mutatio trāsferē.
Metalepsis figura: quā modo trāslatiuā/ mō trāslum
p̄riū/ modo trāspositiū dicitur: μετὰ τῶσιν λέξις
acceptio. Fit autem cum aliqua dictio aliud a p̄pria
sua significacione ex his que p̄cesserunt denotat: ut
apud Virg. Post aliquot mea regna uidens mira-
bor aristas. i. segetes.
Metaphysica orū. t̄m pluralit̄: sup̄naturalia dicunt.
Metathesis pe. cor. latine trāspositio: cū vna l̄ra neces-
sitate causa ex vno dictionis loco ī aliū trāspōnit: ut
Zymbic. p̄ ymber: θεῶσιν positio dicitur.
Methodus pe. cor. et. μεθῶδῶσιν r̄ hodos aspirato cōponi-
tur: r̄ accipitur. p̄ uia breui r̄ disciplina dū p̄ rōne ca-
pitur. Virg. libro. j. Beoz. Ignarolq; uie meū r̄
seratus agrestes. i. rationis.
Metonymia cū accentu in penul. latine trāsnominatione
sue denominatione: ut bacchus. p̄ uino. Similiter cū
dicimus pigrum frigus.
Metaurus r̄ metaurus: uinbig fluius in flaminia decur-
rens: que regio gallia dicebat: vbi Claudius dō cō-
sul cū salinatorē baldrubalē interfecit.
Meteoros pe. p̄duc. suspensūs/ sublimis/ subleuatus

ad aliquā rem. Sicce. μετεωροσ. Inde meteora ara-
que corrupto uocabulo dicitur metaura. In his em̄
de rebus sublimibus tractatur: meteoria sublimitas
speculatioq; sublimis. Aliqñ meteoros dicitur stolid⁹
et meteoria stoliditas. Unde Arist. Meteorolog⁹:
qui sublimia tractat: habet pe. co.
Meteoroscopus pe. cor. qui sublimia respicit.
Meteoroscopus: qui fronte considerat. i. qui diuinat ex
facie hoim: quib; p̄uatiim ex inspectione frontis qd
cui euentus sit p̄dicitur: μετεωροσ φρονσ: οροσκοπος
inspector. Pl. Alexander imaginū similitudines adeo
indiferere pingit: ut incredibile dictu Apion grāma-
ticus scriptū reliquerit quendā ex facie hoim ad diu-
nantē: quos metoroscopos uocant: ex his dixisse autē
futurę mortis annos/ aut p̄terite.
Metagoniū: p̄m̄torū apphca a numidia diuidens.
Metallum: dicitur potest perfructatum. α μεταλλωσ: q̄
perfructo significat: q̄ metalla itra terrę uenas scra-
centur homines.
Metona pe. p. vba peloponēss̄ littoralis.
Merbymna uel merbymne: vba lesbis: apud quā nasci-
tur bonū uinū. Sui. Sargara quot segetes q̄ habet
merbymna racemos. Hinc merbymne a. u. m. Idem
li. ij. Metam. Et merbymne potitur litore lesbis.
Ab hac vrb̄ ortus habuit Arion cythared⁹ nobiliss:
que Herodot⁹ scribit a s̄dōnib; imari obtutū: r̄ a del-
phine in columē deuectū in portū Arphenaz fabulā:
que cytharedum fuisse constat.
Meroz taris. p̄rie significat metas in agris terminādē
grā dispono r̄ mēsurā quo ad locū. Lu. lib. j. L̄p̄e r̄
bi victo: Romulus rex regia arma fero: r̄ plūq; bis
regiōibus quas mō animo metatus sū dedico. Hel.
lib. j. Mā cū fere cōstaret curricula stadij: qd est p̄sis
apud Jōuē olympiū Hercule pedibus suis metatū:
idq; fecisse longū pedes sexcentos. Hinc uisus inua-
luit: ut metari simpliciter p̄ disponere ac parare uisur
pet. Virg. lib. ij. Beoz. Si pinguis agros metabe-
re capi uentis fere. Sū dicimus Catra. p̄pe Tybe-
rim metatus est. Hinc metator. Luc. Budax uel p̄p̄-
os ueniā metator: in agros. Pl. libro. xvij. Hinc oli-
ueti metator: uergilianū quatruiduo hunc caueat insti-
tor calamis gēmitq; ioculator. Dicit autē metoz actū
ue r̄ p̄siluē. Hora. lib. ij. Lar. Nulla decē pedis me-
tata p̄uatis opacā Potius exipiebat arcō. In-
uenit etiā meto as. Virg. in Culi. Debat sele cir-
cū loca. R̄ dōpositū a metoz est em̄tor penul. pdu. qd
est p̄fecte mēsurā. Lac. de opt. Mā si peritus archite-
ctus cū magnū aliquod edificiū facere cōstitit: p̄mo
oim cogitat q̄ sumā p̄fecti edificiū futura sit r̄ an eme-
rat: que locū leue pondus expectat.
Metioz iris. mensus: significat mensuro/ r̄ago. Sū men-
sores appellantur agroꝝ sinitores: r̄ demensum s̄ti-
matū/ uel equatū mensuratū ue. Hinc mensura r̄ mē-
suro as. Cur. libro tertio. Et pecunia deinde Baby-
lonię in aedonibus equitibus sercētū denarij tributū
peregrinus eques quingenos accepit ducentis pede-
stris stipendiū mensū est. Sil. Licerio in Lato. Me-
q; em̄ ipsoꝝ cōiuiōꝝ delectationes corpis uolupta-
tibus magis q̄ cetu amicor̄ et sermonib; mētiebarē
id est estinabā. Sūq; metiri ponitur. p̄ trāsmearē.
Virg. Reuicō bipediū curis metitur equoz. Quā-
doꝝ pro uagari. Hetero. ad Heliod. filius hominis
nō habet uari caput reclinet: r̄ tu amplas ponit: et
ingentia tectoꝝ spacia metiris. R̄perit etiā i signi-
ficacione p̄siluā. Idē in Hiere. Sicut enumerari nō
possunt stelle celi r̄ metiri arena maris: sic multiplica-
bo semen Dauid serui mei. Et apud Amos prop̄he-
tā. Domus tua funiculo metiet. futurū indicatū ē
metioz et metioz: sup̄inū mensum et metitū. Wen-
Ro a mensū: que est mensura. Luce. de ora. Aurez em̄

vel animus auris nuncio naturalē quādā i se cōtinet
 vocē oīm mensōnē. **Virg.** Nos tumidū sub te per/
 mē dāssibus equoz. i. euecti vt inq̄ Ser. **Remeti**
 or/rursus metoz. **Idē.** Arma deoq; parāt comites:
 pelagoq; remeio: Improuisi aderunt.
Meto is. mēsiū sū. i. seco. Et tā d̄ vna z aliis reb⁹ q̄ d̄
 segetib⁹ dicit. **Vir.** Postrem⁹ metio. i. vindemio.
Hiero. Ecce bis acut⁹ gladi⁹ ex ore regis pcedēs/ob/
 uia q̄q; metit. **Zac. li. v.** Qui virilia sua ferro metat.
Hier⁹ cōposita sunt demeto: qd̄ ē deosū meto. **Col. li.**
 ū. Zitud deinceps p̄cipidū habeto: vt demessis sege
 rib⁹ tā in area futuro semini p̄sulam⁹. **Latul.** Sole s̄
 ardētī flauitā demetir arua. **Emeto:** extra vel valde
 meto. **Doza.** in epi. **Emetit ore:** Stādia cū paruis nō
 exorabil auro. **Demeto:** an̄ seco. **fel.** Demetiū qd̄
 p̄libatōis causa p̄metit. **Et habēt pe. coz.**
Meys: purgamentum cereq; quo partem aluci prio/
 rem apes illunt.
Metropol pe. coz. quas mater ciuitas. **Μαλιθη** ma/
 ter: **πολις** ciuitas: hoc est cetera vrbū caput. **De**
tropolitans qui ea ciuitate oriundi sunt.
Metropoles pe. p. metropolitans ciuitatis p̄tifer.
Metri: mēsurā. Et qm̄ mēsurat p̄lus a n̄ris dicunt me/
 tra. **Distinū** metz q; sit onerio quēdā atq; ordinatio
 pedū ad delectationē aurū inuenta. **Hinc** sunt p̄ cō/
 positionē monometz: qd̄ duob⁹ pedib⁹ constat. **Dime/
 trum:** qd̄ quatuor. **Trimerz:** qd̄ sex. **Tetramerum:** qd̄
 octo. **Pētametz:** qd̄ decē. **Hexamerz:** qd̄ duodecim.
Metris a. um. pe. coz. quod ad metz pertinet: vt ars
 metricalis.
Meretra pe. p. gen⁹ vallis qd̄ cōstitit ex duobus.
Merodoz: pe. p. mēsure donū v̄ mēsuratum donum.
 Quo noīe dicitur est pictoz z p̄hs atheniēsis.
Metuo tis. metui. a quodā motu animi dicit: vt inquit
Vir. Cū id qd̄ malum casuz putat mēs refugit: cūq;
 vebemētī i mouēdo vt a se abeat foras ferē: formido
 appellat. **Et p̄p̄ie** meture seroz est: vereri liberoz.
Lice. i. Caro. **Veruebat** eum ferai: verabant liberi:
 ebaz oēs habebat. **Quirit** **Arif.** in p̄lematib⁹: cur
 tremunt q̄ metuūt: **An** p̄ter refrigerationē? **Deficit**
 est calor atq; v̄trabif. **Hinc** **Virg.** **Gladius** p̄ ina
 cucurrit **Q̄** tremoz: **algor:** z s̄ns puocat. **Zesticu**
 li v̄trabunt: dentes crepitāt z anētatur.
Met⁹ us. timoz. z est (sicut **Alp.** scribit) de instātī v̄ su/
 turo periculo mētis trepidatio. Et tā actiue q̄ passi/
 ue sumit. **M̄** i met⁹ hostium recte dicit: z cū timēt ho/
 stes z cū timēt. **Lapif** in dā met⁹ p̄ religio: qm̄ vt
 docet **Ser.** nata ē p̄ timozē. **Vir. li. vii.** **Hostes** me/
 tu seruata p̄ annos. **Hui⁹** dimi. est **Heculuz.**
Meticulosus a meticulo diminutiuo significat timidū.
Plau. i. mul. **Meticulosa** res sitire ad iudicē.
Meuania: ciuitas **Anduz** mēlyca **Propertio** alumno
 a qua **Duanates** populi.
Meus a. um. pronomen possessiuum: vt **Deus** ager.
 Cum v̄o dico: meus sum: perinde est ac si dicerē: meq;
 potestatis sum. **Derius.** **Postq̄** meus a p̄tore re/
 cessi. **Aliquādo** em̄ meus: tuus substitūti sunt. **Vir.**
 lib. iij. **Pulcesq; meozū** Reliquias. **Et lib. iij.** **Cape**
 dona extrema tuoz. **Zer.** in **P̄hoz.** **Ego** meoz solus
 sum meus. **Deus** carnis. i. q̄ me to: sit. **Idē** in **An.**
Deus carnis: meum est: hoc est mei officū est. **Sic**
 tuum suum nostrum: z vestrū officium est.

OS Ante I

Mica: puluisculus ille q̄ in arena q̄n argenti fulgeta q̄
 z panis z oīm rez frustula: q̄ tractātib⁹ nobis aliqua
 re inde emicat. Ergo minutas rez micas dicim⁹ q̄n
 minutim cadentes. **Q̄** est illud. **M̄** z catelli come/
 dunt de micis q̄ cadunt de mēsa d̄noz suozum.
Micare p̄p̄ie est subinde z p̄ interualla vt micē faciunt

fulgere. **Virg.** **Dicit** ignibus ether. **Et qm̄** tāl quā/
 dā variatio d̄ digitis loxtimur apparet: p̄ trāllationē
 micare capif. p̄ digitis loxtim. **Vir.** **Dicandum** erit
 cum greco: vtrū ego illi numerū: an ille mēū sequat.
Et Lic. **Eum** viz bonum appellat: q̄ cū possis in tene/
 bis micare. **Et qz** splendor tremulus est: z crebro sa/
 lit: factū est vt qn̄q; p̄ salire ponat. **Virg.** **Emicat** eu/
 ryalus. **Quia** v̄o hoc p̄ vices fit: micare capim⁹ p̄ eo
 quod est p̄ vices mouere: z sine ordine. **Idē** li. iij. **Be**
 oz. **Et** linguis micat ore trifulcis. **Hui⁹** cōposita sunt
 dimico/emico: extra splēdo. **Plau.** **Ex** ocul quasi ra/
 dū emicat sol. **Aliquando** extra salio: vt **Emicat** eu/
 ryalus. **Intermico:** inter vel in mediū mico. **Bug⁹** li/
 bio. ij. **de** ciuit. dei. **Id** quoq; velut in altissimis tene/
 bus rapidissimo chozulcamine lumē cādidū intermi/
 care: **Promico:** extēdo: v̄ lōge iacio splēdoq;. **Me/
 uis.** **Si** qd̄ loq̄ vis: nō p̄do cere: multa lōge p̄micāda
 oratio est. **Et** in hymno. **Pellant** eminus somnia: ab
 ethere chylus p̄micat. **Et habent** pe. coz.
Micturio ris. pe. coze. **Similiter** et **Dicito** tas. vi/
 de in dictione **Dingo.**
Micros latine paru⁹ dicit: a q̄ multa sunt cōposita.
Microcolim⁹: pu⁹ mād⁹: **κοσμοσ** est mund⁹ dicit.
Micrologus pe. coz. paru⁹ sermo v̄ parua ratio. **Trifl**
 q; em̄ logos significat. **Micrologia:** sedulitas: quis
 mō acquirendi cura rerum viliū.
Micropsychos pe. coz. pusillanimus. **Μαψοχη** ania/
 micropsychia pusillanimitas.
Midas: nomen regis phrygum: qui cunctoz pene regū
 opes pecunie abundātia antecessit.
Migale: gen⁹ aialis rapax: z iglūiof: de q̄ in **Leuitico**
Migro as. ad habitandū eo. **Liu. lib. j.** **Et** Romā inde
 frequēter migratū est a parētibus maxime et propin/
 quis raptatū. **Interdū** sine appposito. **Lice. lib. vi.** **de**
rep. **Anteq̄** ex hac vita migro: cōspicio i meo regno/
 et his tectis. **Pub. Cor.** **Scipionē.** **Hui⁹** cōposita
 sunt cōmigro: qd̄ est in totum migro. **Hiero:** ad **Da**
ma. **Et qz** p̄ facinoribus meis ad eā solitudinē cōmi/
 graui: que **Syriam** iuncto barbarie sine determinatē
 nō possum sanctum dñi tot interiacentibus spaciis a
 sanctimonia tua semp̄ expetere. **Zerent.** in **And.** **Ex**
andro cōmigravit huic vicinē. **Demigro:** de loco dis/
 cedo. **Liuus** libro. j. **Cum** hostes adessent: p̄ se quis
 q; in vrbē ex agris demigrat: vrbē ipsam septunt p̄z/
 sidis. **Emigro:** exeo. **Lel.** **Et** domo emigrant: aliud
 auxiliū/alias sedes remotas a germanis petant. **Im**
migro: eo ad incus habitandū. **Lice. lib. j.** **Zul.** **M̄**
 q; ea plane videt animus: cum tā repente in tā inoli/
 tum tanq̄ perturbatū domiciliū immigrauit. **Remi**
gro: in p̄stinū domiciliū reuertor. **Idē** ibi. **In** nostrā
 domū remigremus. **Trāsmigro:** vltra ad habitādū
 eo: hoc est in lōgius loci habitationē muto **Hiero.**
 sup **Har.** **Expellētes** de **Iudea:** vt ad gentium p̄p̄i/
 um trāsmigrarēt. **Et habent** pe. coz.
Miles gene. cōis. p̄p̄ie qui pedes militat: a militis: id ē
 a duricia: quā p̄ repub. sustinet dicitur: aut a multitu/
 dine: aut a malo quod arcer: aut a mollicie p̄ contrari/
 um: eo q̄ nihil molle: sed potius asperū quod gerat.
Vel a mille: quasi millesimus quisq; q̄ trium milliū
 p̄uis legio fiebat: et singule tribus tatiensū rammiū
 lacera mille milites mittebat. **Tria** aut sunt m̄itum
 genera: vt inquit **Ser.** **Euo** cati: qui nō milites: sed p̄
 milite erāt. **Virg.** **Dicit** ac magni venulus diome/
 dis ad vrbē. **Saf.** **Ab** his omnes euocatos centurio/
 nes. **Tumikuari:** q̄ necessitate aliqua electi ad vnūz
 dumtaxat bellū militāt. **Virg.** **Simul** om̄e tumul/
 tu coniuat trepido latium. **Sacramēto** religati: qui
 post electionē in reimpub. iurabāt: quod militare sa/
 cramentū dicebatur: hi plēnā militiā habebāt: erant
 q; quinq; z viginti annis obligati: vt est apud cundē.